

Bölümler

Dedemin Kasası	11
Kanaat Nakliyat	17
Misafir	24
Meryem Hanım Teyze	35
Gülamber'in Penceresi	45
Şanslı	52
Kirpiksiz Suzan	63
Zeliha'nın Zambakları	69
Nana	79
Zennure Hanım'ın Porselenleri	88
Altın Makas	95
Bir Gün Sen Okursun Diye	102
Deli mi Veli mi?	111
Yağmurun Hafızası	119
Kamyon Kafe	127

Dedemiz Tabsin Baba'ya ve

Anneannemiz Peri'ye...

Hatıra kuşlarının kanat sesleriyle...

“Çünkü batıralar kuşlar gibi

Dal ister konacak...”

Oktay Rifat

Dedemin Kasası

Kasa deyince öyle deste deste paralar falan uçtuysa gözünüzde, boşuna! Derviş Baba'nın kasında ne arar bunlar! Mücevher desen, o da yok! Garibimin alyans dışında altını olmamıştır.

Benden başka herkesin Derviş Baba'sıydı. Bir ben "dede" derdim, bir de anneannem "Derviş" derdi. O öyle söyleyince, dedem çıplak kalmış gibi gelirdi bana.

"Kocadın sen artık Derviş," dedi bir gün anneannem. "Aklın gidip geliyor."

"Şimdi böyle mi olduk?" dedi dedem, kaşının birini kaldırarak. "Gül yapraklarını başınızdan aşağı dökerken böyle demiyordunuz, Mukadder Hanım!"

“Nee!” diye bastım kahkahayı. “Dede, anneannemin başına gül yaprağı mı döktün?”

“Hadi ordan!” diyerek eteklerini savura savura mutfağa girdi Mukadder Sultan.

“Anlat n’olur! Nasıl döktün gül yapraklarını? Hadi ama dedee!”

“Bu Mukadder Sultan var ya...”

“Hı-ı, var, biliyorum.” Bıraksam, anneannemin dedesinden başlayacak anlatmaya. “Güle gel sen dede, güle!”

“Bu Mukadder, mahallenin en yaman kızı... Hani bir geçse şöyle sokaktan, cem-i cümle suspus olur.”

“Ne cümlesi dede yaa?”

“*Cem-i cümle*, oğlum. Yani, herkes... İnadına da allı güllü fistanlar giyer, salına salına geçer. Kimlerin gözü yoktu ki onda!”

“Derviişş!”

“Buyur sultanım!”

“Çocuğun yanında, ağzından çıkanı kulağın duymaz mı senin!”

“Dede, güle gel, güle!”

“Onun da bende gönlü var, anladım anlamasına da, varıp yanına öyle bir şey demeliyim ki, inandından yüz çevirmesin benden! Keçi inadı vardır onda, bilirsin!”

Bilmez miyim! Bir keresinde dedeme kızıp,

“Bir daha kâğıt oynarsan, bu tavadaki yağı tepene dökerim,” demişti de, sonra sözünü çiğnemiş olmamak için, yağ dolu tavayla üzerine yürümüştü. Konu komşu ellerine sarılıp, “Etme gitme Mukadder Hanım, bunca yıllık kocan, yakacak mısın adamı?” dediyse de dinlememiş, boca etmişti yağı.

Mahalleli, “Eyvah, yaktı adamı!” diye bağırması; dedem, “Yandım Allah!” diye zıp zıp zıplamıştı.

Mukadder Sultan’ın kahkahaları top top kumaşlar gibi yuvarlanmıştı mahallenin yokuşundan aşağı! “Ayol deli miyim yakayım kocamı! Ne zıngırdayıp duruyorsunuz Zennure Hanım’ın porselenleri gibi! Soğuktan yağ, soğuk!”

Akşamına da, “Almam seni içeri öyle yağlı yağlı,” diyerek, kaynar sularla keseleye keseleye yıkamıştı dedemi.

İşte böyle inadım inat bir kadındır benim anneannem.

“Nasıl yaptın peki dede?”

“Dedim ki, oğlum Derviş, hadi çalıştır şu kafanı da, öyle bir yol bul ki, hayır diyemesin sana Mukadder. O sırada mezarlıktan geçiyordum. Bir baktım, salkım salkım güller. Elim erdiğince kopardım. Her yanım delik deşik oldu dikenlerden. Doldurdum kucağımı gülle. Koştum evinin önüne.

“Evde yok! Nerede? Aşağı meydana inmiş, tuhafiyeciye. Bir koşu ardından. Kucağımda güller.